

ຄູ່ມືເກມການຫລິ້ນ ສໍາລັບການຝຶກອົບຮົມ

ສາລະບານຂອງຄູ່ມືເກມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ

- ສະບັບຮ່າງ ຄັ້ງທີ 1 -

ສຳລັບການແນະນຳຕົວ

1. ວາດພາບທີ່ບົ່ງບອກຊື່ຂອງຄູ່ຕົນເອງ
2. ແນະນຳເຜື່ອນ
3. ຂາຍຮູບ
4. ສິ່ງນີ້ແຫລະແມ່ນຕົວຂ້ອຍ
5. ຂອງໂປດຂອງຂ້ອຍ
6. “ຂ້ອຍມັກ ເຈົ້າມັກ”
7. ນິ້ວມືທັງ 5

ສຳລັບການເຮັດວຽກເປັນທີມງານ

8. ດິຫລີບໍ່ໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ?
9. ຍ້ອນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້?
10. ຮູບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
11. ເກມຕໍ່ພາບ

ສຳລັບການສື່ສານ

12. ຈິດຫມາຍງຽບສະຫງັດ
13. ໂຊເຜີ້ລົດເມ
14. ນ້ຳຫນຶ່ງຈອກ
15. ລັກສະນະຂອງໂມງຂັ້ມີ

ການສົ່ງເສີມ

16. ພິດຕິກຳຂອງນັກສົ່ງເສີມ

ການເງິນ

17. ພໍ່ຄ້າມ້າ

ບົດນຳ

ສຳລັບໃຜ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງ?

ປັ້ມຄູ່ມືເກມການຫລິ້ນສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບໃຊ້ຄູ່ຝຶກເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. ການສົ່ງເສີມແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕອບຮັບຈາກຊາວບ້ານ ເຊິ່ງອີງຕາມປະສົບການຜ່ານມາຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເກມການຫລິ້ນ ແລະ ການສະແດງແບບງ່າຍໆ ແມ່ນຈະກະຕຸ້ນການຕອບຮັບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ດີ. ໃນຫລາຍໆຄັ້ງທີ່ໄດ້ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ຫລື ສັງເກດການ ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖາມຕົນເອງວ່າຄວນຈະນຳເອົາເກມການຫລິ້ນແບບງ່າຍດາຍອັນໃດເຂົ້າໄປປະກອບເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມສະຫມີ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຍັງຂາດເກມການຫລິ້ນທີ່ທຳມະດາ, ໃຊ້ເວລາຫນ້ອຍ ແລະ ງ່າຍດາຍ ເຊິ່ງນັ້ນແມ່ນ “ສິ່ງສະຫນັບສະຫນູນ” ທີ່ເຮັດໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມມີບັນຍາກາດທີ່ມ່ວນຊື່ນ, ມີສ່ວນຮ່ວມຫລາຍຂຶ້ນ ແລະ ສຸດທ້າຍນຳໄປສູ່ປະສິດທິຜົນທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ປັ້ມຄູ່ມືນີ້ແມ່ນໄດ້ສັງລວມເອົາເກມການຫລິ້ນແບບງ່າຍດາຍທີ່ໃຊ້ເວລາຫລິ້ນບໍ່ເກີນ 15 - 20 ນາທີ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງການການກະກຽມຫຍັງຫລາຍ. ເກມການຫລິ້ນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນເຄື່ອງມືສະຫນັບສະຫນູນສຳລັບຄູ່ຝຶກການສົ່ງເສີມກະສິກຳເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມັນຍັງເປັນເຄື່ອງມືສຳລັບທຸກໆທ່ານທີ່ຕ້ອງການສື່ສານກັບຊາວບ້ານ.

ເພື່ອຫຍັງ?

ປັ້ມຄູ່ມືເກມການຫລິ້ນນີ້ແມ່ນຊ່ວຍເສີມສ້າງຊີວິດຊີວາໃຫ້ແກ່ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມັນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເກີດມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ. ເກມການຫລິ້ນສາມາດນຳໄປປະຕິບັດໄດ້ໃນຕອນຕົ້ນຂອງຊຸດຝຶກອົບຮົມ ຫລື ມີໃຫມ່ ຫລື ໃນຂະນະທີ່ການສົນທະນາ ຫລື ໃນທຸກເວລາທີ່ການບັນລະຍາຍມີລັກສະນະດຳເນີນບໍ່ໄດ້ດີ. ມັນຊ່ວຍສ້າງສັນບັນຍາກາດທີ່ເປັນກັນເອງ ແລະ ສະຫນັບສະຫນູນການສື່ສານເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ.

ເນື້ອໃນຂອງເກມບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນເທົ່ານັ້ນແຕ່ມັນເປັນການເປີດຫົວເລື່ອງນຳເຂົ້າສູ່ຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ. ສະນັ້ນການບັນລະຍາຍເກມຕ່າງໆແມ່ນຖືກຈັດລຽງໃຫ້ພົວພັນກັບດ້ານວິຊາການ ແລະ ວິທີການ. ການປະຕິບັດສາມາດເຮັດໄດ້ໃນທຸກເວລາຕາບເທົ່າທີ່ເກມຍັງຢູ່ໃນຈຸດປະສົງຂອງການຝຶກ. ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ຝຶກສາມາດນຳສະເໜີເນື້ອໃນໃດຫນຶ່ງໃນຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງໃນມູມມອງການຫລິ້ນທີ່ມ່ວນຊື່ນ

ສ້າງສັນຂຶ້ນໂດຍ?

ເກມບາງອັນແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄິດແຕ່ງ, ແຕ່ເກມສ່ວນຫລາຍແມ່ນຖືກຮວມໂຮມຂຶ້ນຈາກປະສົບການ ແລະ ຈາກຫລາຍໆບ່ອນ. ມັນແມ່ນການປະສົມປະສານລະຫວ່າງວັນນະຄະດີ ແລະ ຮູບແບບການຫລິ້ນຕ່າງໆ - ເກມບາງຢ່າງຂ້າພະເຈົ້າເອງຮູ້ຈັກຕັ້ງແຕ່ຕອນທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍ-ເຊິ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາຂຶ້ນໃຫມ່ ມີແຕ່ພຽງນຳເອົາແນວຄວາມຄິດເຫລົ່ານັ້ນມາໂຮມເຂົ້າກັນໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນການສົ່ງເສີມ. ເກມຈຳນວນຫນຶ່ງແມ່ນມີແຫລ່ງທີ່ມາຈະແຈ້ງ, ແຕ່ຂໍອາໄພທີ່ບໍ່ໄດ້ພາດພິງເຖິງ-ບາງຄັ້ງແມ່ນບໍ່ສາມາດຄົ້ນຫາແຫລ່ງກຳເນີດທີ່ແທ້ຈິງໄດ້. ນອກນັ້ນອາດຈະຍັງອີກຫລາຍໆເກມທີ່ເຫມາະສົມສຳລັບນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ. ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮຽກຮ້ອງກັບບັນດາທ່ານທີ່ນຳໃຊ້ປັ້ມຫນ້ານີ້ຈົ່ງແລກປ່ຽນປະສົບການກັບພວກເຮົາ.

ລິຂະສິດ.

ບໍ່ມີລິຂະສິດສຳລັບເກມເຫລົ່ານີ້, ພວກເຮົາຍິນດີໃຫ້ທ່ານ-ບັນດາຄູ່ຝຶກນຳໃຊ້ເກມເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຫລາຍເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້. ທ່ານສາມາດເຮັດສຳເນົາ ຫລື ຂໍຕົ້ນສະບັບໄດ້ໂດຍການຮ້ອງຂໍມາຍັງຫນ່ວຍງານຝຶກອົບຮົມສູນກາງຂອງກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ພວກເຮົາຍິນດີເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຄຳຕຳນິຕິຊົມຈາກທ່ານ.

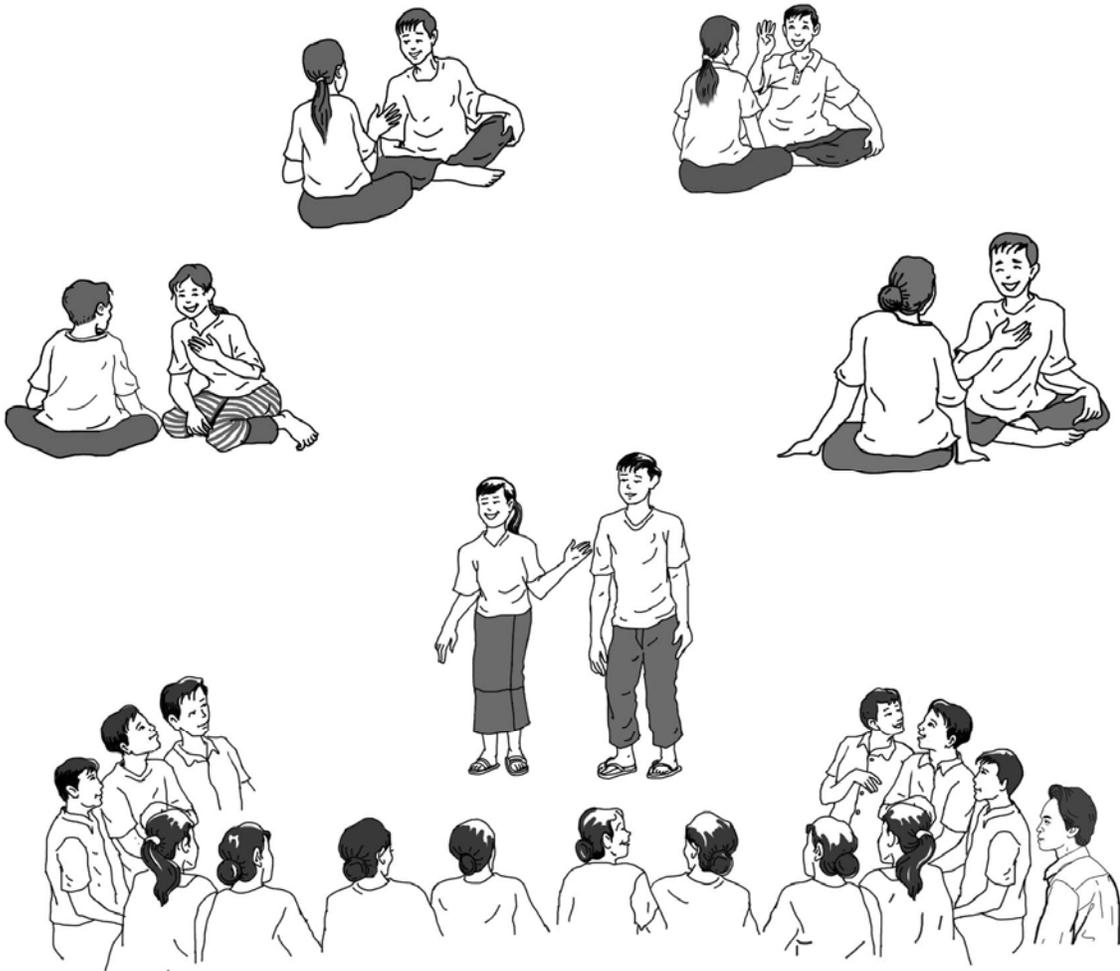
ເກມທີ 1: ການແນະນຳ

ຊື່ເກມ	ວາດພາບທີ່ຍິ່ງບອກຊື່ຂອງຄູ່ຕົນເອງ
ເວລາ	20 ນາທີ (ສອບຖາມກັນປະມານ 10 ນາທີ ແລະ ນຳສະເໜີປະມານ 10 ນາທີ)
ອຸປະກອນ	ເຈ້ຍ A4 1 ໃບ ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ - ຕົວເລກຖ້ວນ
ຈຸດປະສົງ	ສ້າງຄວາມຮູ້ຈັກ, ລິ້ງເຄີຍ
ເນື້ອໃນ	ການແນະນຳ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານເລືອກເອົາ 1 ຄົນມາເປັນຄູ່ຂອງຕົນເອງ - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານແນະນຳຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຕົນເອງໃຫ້ແກ່ຄູ່ຂອງຕົນ ແລະ ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງຊື່ຕົນເອງດ້ວຍ. - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານແຕ້ມຮູບທີ່ບັນລະຍາຍເຖິງຊື່ຂອງຄູ່ຕົນເອງ - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານແນະນຳຄູ່ຂອງຕົນໃນເວທີໃຫຍ່ດ້ວຍການອະທິບາຍຮູບພາບ - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານຕິດຮູບຂອງຕົນ (ຮູບທີ່ຄູ່ຕົນວາດໃຫ້) ໃສ່ຫນ້າໂຕຂອງຕົນເອງ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ມີຮູບພາບ ແລະ/ຫລື ເລື່ອງລາວຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ສາມາດຈີ່ຊື່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ

ເກມທີ 2: ການແນະນຳ

ຊື່ເກມ	ແນະນຳເພື່ອນ
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ບໍ່ມີ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ - ຕົວເລກຖ້ວນ
ຈຸດປະສົງ	ສ້າງຄວາມຮູ້ຈັກ, ສິ່ງເຄີຍ
ເນື້ອໃນ	ການແນະນຳ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານເລືອກເອົາ 1 ຄົນມາເປັນຄູ່ຂອງຕົນເອງ - ແຕ່ລະຄູ່ແມ່ນມີເວລາ 5 ນາທີສຳລັບແນະນຳຕົນເອງໃຫ້ກັນແລະກັນ (ຊື່, ສະພາບຄອບຄົວ, ປະໜວັດ ການສຶກສາ, ວຽກງານ, ກິດຈະກຳໃນເວລາຫ່ວາງ, ອື່ນໆ) - ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານປ່ຽນຜຽນກັນຂຶ້ນແນະນຳຄູ່ຂອງຕົນເອງ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານໄດ້ຮັບບົດຮຽນກ່ຽວກັບການຂຶ້ນແນະນຳຂອງຕົນເອງ (ສິ່ງໃດແຕ່ທີ່ຍິ່ງບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງ ແລະ ບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ)

ເກມທີ 3: ການແນະນຳ

ຊື່ເກມ	ຂາຍຮູບ
ເວລາ	10 ຫາ 15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ຮູບພາບຈຳນວນໜຶ່ງກ່ຽວກັບວັດທະນາທຳເຊັ່ນ: ທຳມະຊາດ, ຄອບຄົວ, ການດຳລົງຊີວິດ, ບຸນເທດສະການ, ກິລາ...
ຈຳນວນຄົນ	ສູງສຸດບໍ່ເກີນ 15 ທ່ານ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອຮູ້ໄດ້ຂໍ້ມູນບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທ່ານອື່ນ
ເນື້ອໃນ	ການແນະນຳຕົວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈະຮູ້ຈັກກັນມາກ່ອນແລ້ວກໍ່ຕາມ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ຈັດຮູບພາບທັງໝົດໃສ່ໜ້າໂຕະ ➢ ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານເລືອກເອົາຮູບພາບໃດໜຶ່ງທີ່ຕົນເອງມັກ ➢ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານນຳສະເໜີຮູບພາບທີ່ຕົນເລືອກ ແລະ ບອກເຫດຜົນສ່ວນຕົວວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກເອົາຮູບພາບດັ່ງກ່າວ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<p>ຮູບພາບບົ່ງບອກເຖິງສິ່ງສຳຄັນຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 1 ທ່ານ ເລືອກຮູບໄດ້ຮູບດຽວເທົ່ານັ້ນ-ທ່ານສາມາດສັງເກດໄດ້ເຖິງ ສະພາບການເຫນື່ງຕິງຂອງສຳນະນາກອນໂດຍລວມ</p> <p>ຄຳຖາມ: ສັງເກດເຫັນບໍ່ວ່າຮູບທີ່ເລືອກເຂົ້າກັນໄດ້ດີກັບຜູ້ເລືອກ? ສັງເກດເຫັນບໍ່ວ່າທີ່ເຫັນນີ້ກໍ່ເຂົ້າກັບຄົນອື່ນຄືກັນ? ຍ້ອນຫຍັງ?</p>
ຂໍ້ຄວນເອົາໃຈໃສ່	ຮູບພາບຄວນແມ່ນຮູບກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ວັດທະນາທຳ ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ເກມນີ້ໃຊ້ເວລາໃນການກະກຽມ ແລະ ຄວນມີການກະກຽມບ່ອນວາງຮູບ

ເກມທີ 4: ການແນະນຳ

ຊື່ເກມ	ສິ່ງນີ້ແຫລະແມ່ນຕົວຂ້ອຍ
ເວລາ	20 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ເຈ້ຍ A4 1 ໃບ ສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານ ຂຽນໃສ່ວ່າ: ຂ້ອຍແມ່ນ ປົກ 1 ກ້ານສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 1 ທ່ານ ສະກອດ, ໝູດ ຫລື ເຂັ້ມ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອສ້າງຄວາມຮູ້ຈັກ
ເນື້ອໃນ	ການແນະນຳ
ວິທີຫລັ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ແຈກຢາຍແບບຟອມ “ຂ້ອຍ...” ແລະ ປົກ ➢ ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຂຽນຄຳຕອບໃສ່ 5 ຢ່າງພາຍໃນ 10ນາທີ. ຖ້າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມີພອນສະຫວັນໃນການວາດແຕ້ມ ແມ່ນບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຕ້ມຮູບພາບແທນ ➢ ຕິດແບບຟອມໃສ່ທາງຫນ້າຂອງເສື້ອ. ແລະ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເລາະອ່ານ. ➢ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານຂຶ້ນແນະນຳຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຂອງເຂົາເຈົ້າທີ່ໄດ້ຂຽນລົງໃນແບບຟອມ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ຄຳຖາມ: <ul style="list-style-type: none"> ➢ ມີໃຜແດ່ທີ່ມີຄຳຕອບຄ້າຍກັນຄືກັນ? ➢ ມີໃຜແດ່ທີ່ຮູ້ສຶກຢ້ານທີ່ຈະຂຽນຂໍ້ມູນຂອງຕົນເອງລົງ ເພາະວ່າຢ້ານຄົນອື່ນເຫັນຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຕົນເອງ

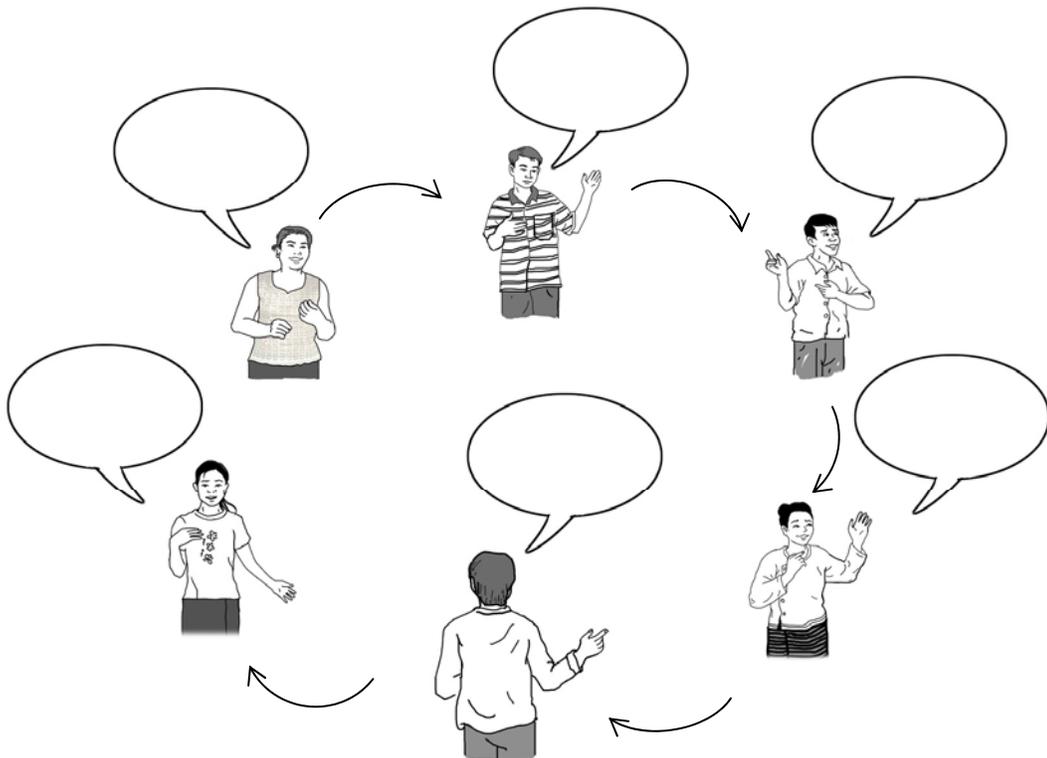
ຂ້ອຍ....:

1. ແມ່ນນັກສິ່ງເສີມ
2. ແມ່ນນັກຕິດອກ
3. ດີໃຈທີ່ໄດ້ມີໝູ່ໃໝ່
4. ອາຍຸ 28 ປີ
5. ນັກ....

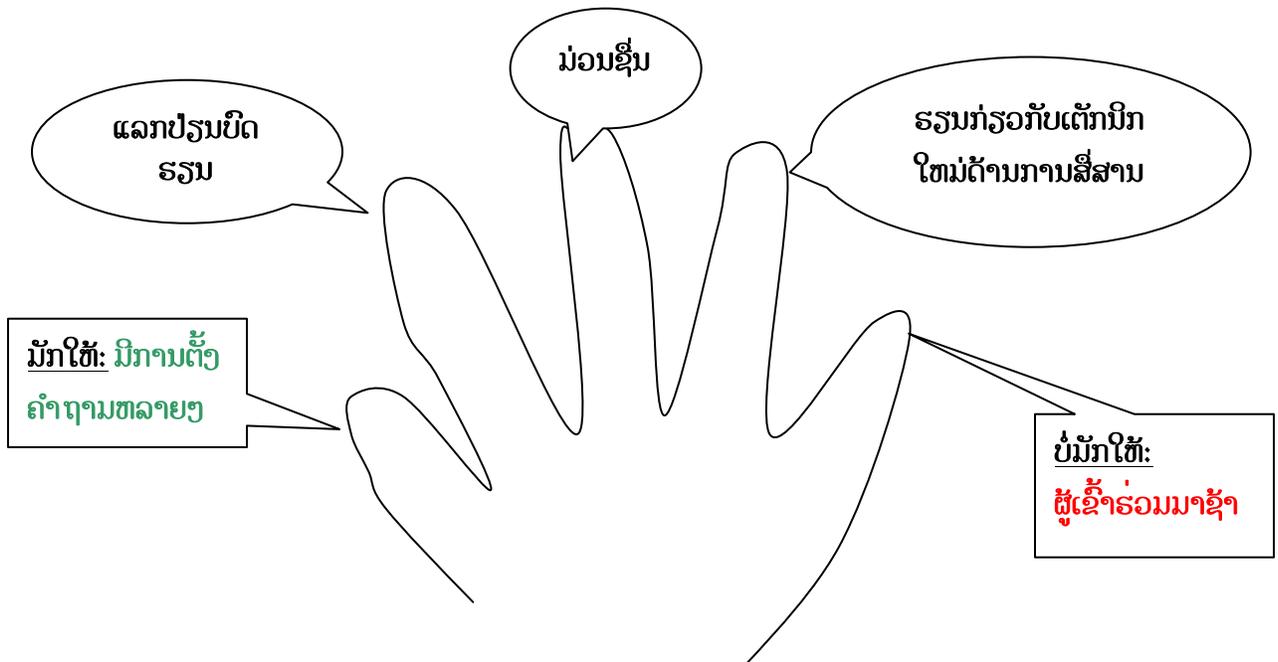
ເກມທີ 6: ການແນະນຳ

ຊື່ເກມ	“ຂ້ອຍມັກເຈົ້າມັກ”
ເວລາ	10 ຫາ 20 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ບໍ່ມີ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອຈົດຈຳໄດ້ຊື່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ເນື້ອໃນ	ການແນະນຳຕົວ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຢືນ ຫລື ນຶ່ງເປັນວົງມົນ ➢ ຄົນທຳອິດແນະນຳຊື່ຂອງຕົນເອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ຕົນເອງມັກ (ຕົວຢ່າງ: “ຂ້ອຍຊື່ພອນສະຫວັນ ແລະ ຂ້ອຍມັກເຮັດວຽກກັບເດັກນ້ອຍ”) ➢ ຄົນທີ 2 ຖັດມາແນະນຳຊື່ຂອງຕົນເອງ ພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ຕົນມັກ. ຈາກນັ້ນແນະນຳຊື່ຂອງຜູ້ທຳອິດ ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວມັກ (ຕົວຢ່າງ: “ຂ້ອຍຊື່ຄຳສາວ, ຂ້ອຍມັກພູເຂົາຫລາຍ, ສ່ວນນີ້ແມ່ນ ນາງ ພອນສະຫວັນ, ລາວມັກເຮັດວຽກກັບເດັກນ້ອຍ.”) ➢ ຄົນທີ 3 ແມ່ນຕ້ອງເວົ້າຄົນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ 1 ແລະ ທີ 2, ຜູ້ທີ 4 ແມ່ນເວົ້າຄົນຂ້າມຂອງຜູ້ທີ 1, ທີ 2 ແລະ ທີ 3 ຄົນ ແລະ ສືບຕໍ່ເຮັດໄປຕາມລະບົບດັ່ງກ່າວ ➢ ຄົນສຸດທ້າຍຕ້ອງໄດ້ເວົ້າຄົນຂ້າມຂອງທຸກຄົນ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ເກມນີ້ເໝາະສົມສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທີ່ບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກກັນມາກ່ອນ. ການເວົ້າຊ້າຄົນຊື່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫລາຍໆຄັ້ງ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຈື່ກັນໄດ້ດີ

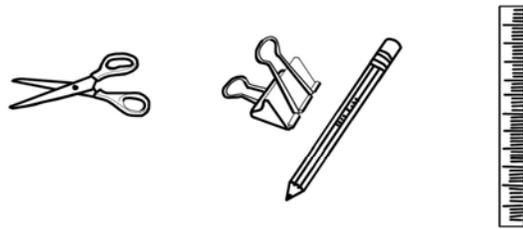
ເກມທີ 7: ລະດົມຄວາມຄາດຫວັງ

ຊື່ເກມ	ນິ້ວມືທັງ 5
ເວລາ	20 ຫາ 40 ນາທີ ຂຶ້ນກັບຈຳນວນຂອງຜູ້ຫລິ້ນ
ອຸປະກອນ	ເຈ້ຍ 1 ແຜ່ນ ແລະ ບິກ 1 ກ້ານ ຕໍ່ຄົນ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ຮູ້ຈັກຄວາມຄາດຫວັງຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານ
ເນື້ອໃນ	ຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງການຝຶກອົບຮົມ
ວິທີຫລິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ກະກຽມຮູບມືດັ່ງຮູບຂ້າງລຸ່ມ: <ul style="list-style-type: none"> ▪ ນິ້ວໄປ: ສິ່ງທີ່ເຈົ້າມັກ - ຢາກໃຫ້ມີໃນການຝຶກອົບຮົມ ▪ ນິ້ວກ່ອຍ: ສິ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ປະສົງຢາກໃຫ້ມີໃນການຝຶກອົບຮົມ ▪ ນິ້ວຊື່, ກາງ ແລະ ນາງ: ຄວາມຄາດຫວັງ 3 ຫົວຂໍ້ທີ່ຢາກໄດ້ຈາກກອງປະຊຸມ ➢ ຂຽນຊື່ທ່ານໃສ່ແຈຂອງຮູບພາບ ➢ ນຳສະເໜີຕົວຢ່າງໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເບິ່ງ ➢ ບອກໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານເຮັດໃສ່ເຈ້ຍຂອງໃຜລາວ ໂດຍໃຊ້ຫລັກການອັນດຽວກັນ: ຂຽນສິ່ງທີ່ຕົນເອງປາຖະນາຢາກໃຫ້ມີ, ບໍ່ຢາກໃຫ້ມີ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງ 3 ຫົວຂໍ້ໃນແບບຟອມຮູບນິ້ວມື (ປະມານ 5 ນາທີ) ➢ ຕິດຮູບທັງໝົດທີ່ຂຽນແລ້ວໃສ່ຝາ ➢ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານອະທິບາຍຮູບພາບຂອງຕົນ ➢ ຈາກນັ້ນໃຫ້ຕິດຮູບທັງໝົດໃສ່ຝາໄວ້ຕະຫລອດຊ່ວງໄລຍະການຝຶກອົບຮົມ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<p>ເກມຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຮູ້ໄດ້ເຖິງຄວາມຄາດຫວັງຂອງແຕ່ລະທ່ານຕໍ່ກັບການຝຶກອົບຮົມ ຜ່ອມດຽວກັບຮູ້ໄດ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມັກ ແລະ ບໍ່ມັກ</p> <p>ຖ້າຕິດຮູບພາບໄວ້ຕະຫລອດໄລຍະການຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນສາມາດຈື່ໄດ້ເຖິງຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຍິ່ງຊ່ວຍເປັນຂໍ້ມູນໃນການປະເມີນຜົນດ້ວຍ</p>

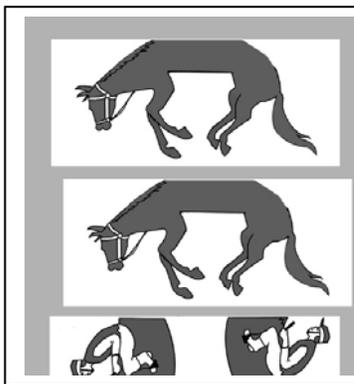
ເກມທີ 8: ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ຊື່ເກມ	ດີຫລືບໍ່ໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ?
ເວລາ	5-10 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ບໍ່ມີ
ຈຳນວນຄົນ	5 ຄົນ
ຈຸດປະສົງ	ອະທິບາຍຈຸດດີຂອງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ
ເນື້ອໃນ	ການຈັດການ - ບໍລິຫານ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມ
ວິທີຫລິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> - ເລືອກເອົາ 5 ຄົນຈາກກຸ່ມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ - ແບ່ງ 5 ຄົນອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຍ່ອຍ, ກຸ່ມທີ 1 ມີ 4 ຄົນ ແລະ ອີກ 1 ຄົນທີ່ເຫລືອແມ່ນເຮັດວຽກຜູ້ດຽວ. - ຫນ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະກຸ່ມແມ່ນຕ້ອງທ້ອນໂຮມເຄື່ອງ 4 ລາຍການ ແລະ ເອົາກັບຄືນມາໃນເວທີໃຫຍ່. ລາຍການເຄື່ອງແມ່ນ: ຂວດແກ້ວ 1 ຂວດ, ກ້ອນຫີນ 1 ກ້ອນ, ຖົງຢາງ 1 ຖົງ ແລະ ສີ່ 1 ກ້ານ. - ຈາກນັ້ນໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລີ່ມຕົ້ນຊອກຫາ ແລະ ທ້ອນໂຮມເຄື່ອງຕາມລາຍການ. - ສົ່ງລວມການເຮັດວຽກຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ. - ອະທິບາຍຈຸດດີຂອງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ໂດຍມີການສ້າງແຜນ, ການແບ່ງວຽກ.
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<ul style="list-style-type: none"> - ມັນສຳຄັນຫລາຍທີ່ຈະຕ້ອງມີແຜນ ແລະ ຍຸດທະສາດ - ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຮູ້ວ່າແຕ່ລະຄົນມີຫນ້າທີ່ຫຍັງ - ກຸ່ມທີ່ມີ 4 ຄົນ ແມ່ນສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໂວກວ່າຖ້າຫາກວ່າພວກເຂົາໄດ້ມີການແບ່ງຫນ້າທີ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ

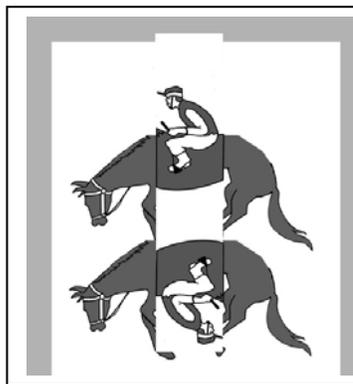

ເກມທີ 9: ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

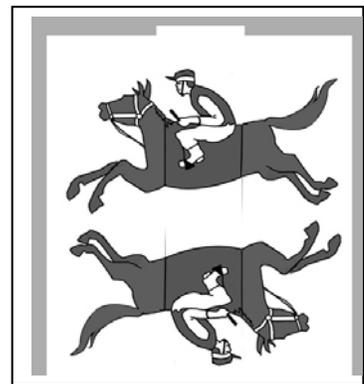
ຊື່ເກມ	ຍ້ອນຫຍັງຄົນເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້?
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ປິດສະໜາປະກອບດ້ວຍຮູບພາບ 2 ປະເພດ: ຮູບມ້າ 1 ໂຕ ແລະ ຮູບຄົນຂີ່ມ້າ 2 ຄົນ
ຈຳນວນຄົນ	ກຸ່ມໜຶ່ງມີຢ່າງໜ້ອຍ 2 ຄົນ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອອະທິບາຍວ່າຈະຊອກຫາຄວາມຮູ້ໄດ້ດ້ວຍວິທີໃດ
ເນື້ອໃນ	ການພັດທະນາກຸ່ມ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> - ແຈກຮູບປິດສະໜາທີ່ຖືກແຍກອອກເປັນ 3 ສ່ວນໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ - ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມປະກອບແຕ່ລະສ່ວນຂອງຮູບປິດສະໜາເຂົ້າກັນໂດຍໃຫ້ເປັນຮູບຄົນຂີ່ມ້າຢູ່ເທິງຫລັງມ້າໂດຍບໍ່ອານຸຍາດໃຫ້ຕັດເຈ້ຍ - ຕັ້ງເວລາ 5 ນາທີໃນການປະຕິບັດ - ສັງເກດການປະຕິບັດຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ - ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຶ້ນນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບ - ອະທິບາຍທາງອອກທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ສຳນະນາກອນທັງໝົດ - ອະທິບາຍຂໍ້ສັງເກດຂອງທ່ານໃນການຊອກຫາທາງອອກຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ການຊອກຫາຄວາມຮູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມສຳນິສຳນານແມ່ນມີຫລາຍວິທີທາງ. ມະນຸດແມ່ນຮູ້ໄດ້ຍ້ອນພວກເຂົາໄດ້ທົດລອງພະຍາຍາມ, ແລກປ່ຽນແນວຄວາມຄິດ, ມີການສັງເກດ, ຮຽນຮູ້ຈາກຕົນເອງ, ວິເຄາະ, ຄົ້ນຄິດ, ເຂົ້າໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ - ສິ່ງທີ່ຜິດ, ຮັບຟັງຄົນອື່ນ... ຄວນມີການຄັດເລືອກຮູບແບບ - ວິທີການໃນການສ້າງຄວາມຮູ້ໂດຍອີງຕາມປະເພດກຸ່ມຄົນ ແລະ ສະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ຮູບປິດສະໜາທັງ 3 ສ່ວນ

ຄຳຕອບອັນໜຶ່ງ ແຕ່ຍັງບໍ່ຖືກ

ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ

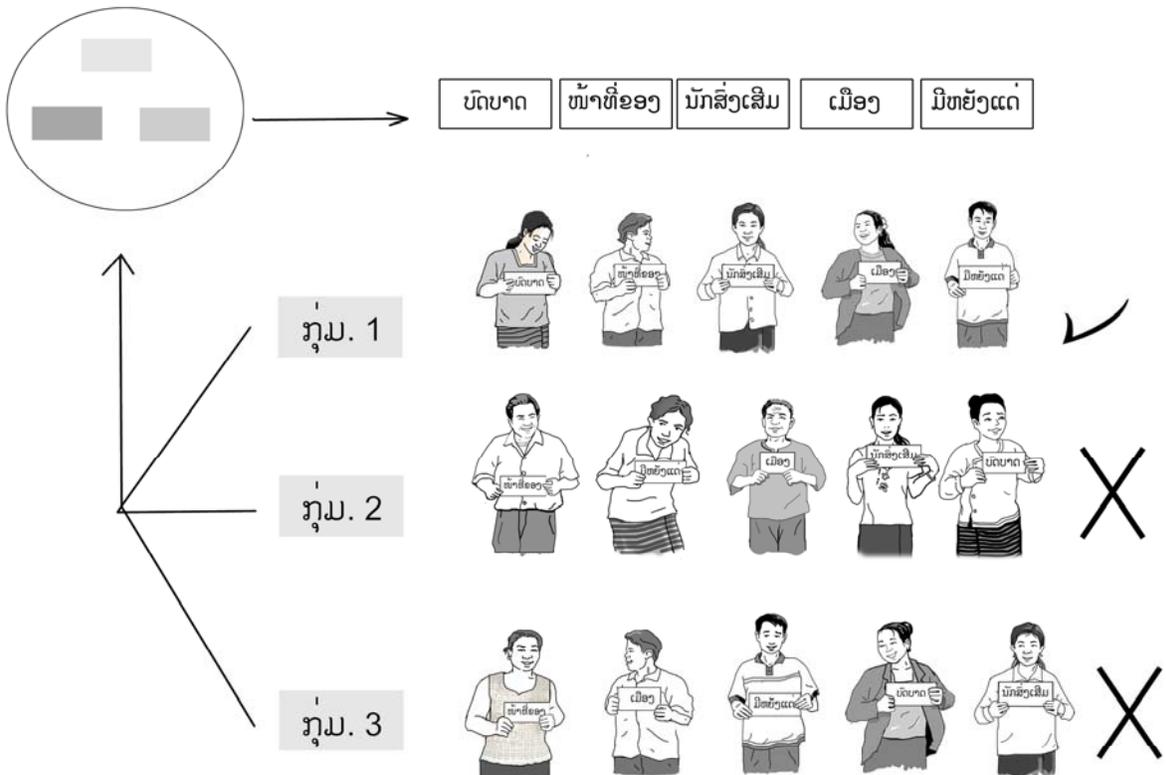
ເກມທີ 10: ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ຊື່ເກມ	ຮູບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ
ເວລາ	5 ເຖິງ 10 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ເຈ້ຍ 1 ແຜ່ນ ແລະ ບິກ 1 ກ້ານ/ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 2 ທ່ານ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ, ຕົວເລກຖ້ວນ
ຈຸດປະສົງ	ເພີ່ມສຳພັນໂມຕີ ສາມາດເຮັດວຽກເປັນທີມງານ
ເນື້ອໃນ	ການເຮັດວຽກເປັນທີມງານ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ຈັດຄູ່ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົານຶ່ງໂກ້ກັນ ➢ ໃຫ້ພວກເຂົາຈັບບິກ ແລະ ປິດຕາ ➢ ບອກໃຫ້ພວກເຂົາແຕ້ມຮູບຮ່ວມກັນໂດຍບໍ່ໃຫ້ລົມກັນ ແລະ ມືນຕາ. ທ່ານອາດບອກໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າແຕ້ມຮູບນັກສິ່ງເສີມ, ທາດຫລວງ, ຄອກໂກ່, ວັດ, ຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຫລື ຮູບອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມ ກັບຫົວຂໍ້ການຝຶກອົບຮົມ ➢ ສຸດທ້າຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງ 2 ຄົນ ເຊັນຊີໃສ່ຮູບ ➢ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມມືນຕາ ແລະ ຕິດຮູບຕົນໃສ່ຝາ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<p>ຄຳບຸກ:</p> <p>ເປັນຫຍັງຈຶ່ງແຕ້ມຍາກ?</p> <p>ເຮັດຈັ່ງໃດຈຶ່ງແຕ້ມງ່າຍຂຶ້ນ?</p> <p>ຮູ້ສຶກສະດວກສະບາຍບໍ່ໃນການແຕ້ມຮູບຮ່ວມກັນກັບຄູ່ຂອງທ່ານ?</p> <p>ມີໃຜບໍ່ ທີ່ໄດ້ສະແດງບົດບາດການເປັນຜູ້ນຳ?</p>

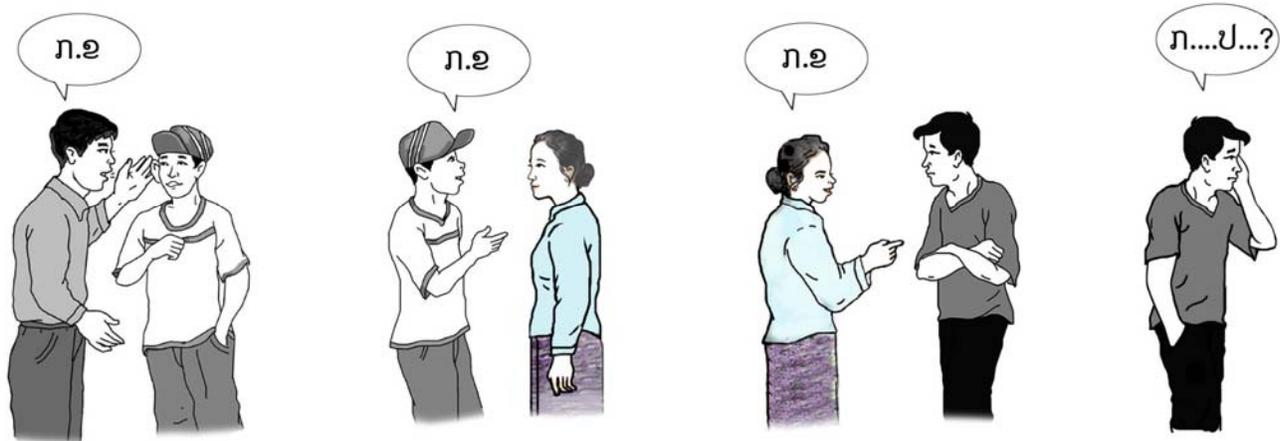
ເກມທີ 11: ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ຊື່ເກມ	ເກມຕໍ່ພາບ
ເວລາ	5 ເຖິງ 10 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ຊຸດຄຳສັບ 1 ຫົວຂໍ້/1ກຸ່ມ, ມິດຕັດ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ການສ້າງກຸ່ມ, ສ້າງຄວາມກະຕືລືລົ້ນ, ການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
ເນື້ອໃນ	ການສ້າງກຸ່ມ
ວິທີຫລັກ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ກະກຽມຊຸດຄຳສັບ ຫລາຍໆຫົວຂໍ້ໃສ່ເຈ້ຍ, ແຕ່ລະຫົວໃຊ້ສີຕ່າງກັນ ➢ ຈາກນັ້ນຕັດເຈ້ຍດັ່ງກ່າວເປັນຫລາຍໆສ່ວນ ➢ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະທ່ານເລືອກເອົາເຈ້ຍ 1 ສ່ວນ ➢ ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈັບກຸ່ມກັນອີງໃສ່ສີທີ່ຄືກັນ ➢ ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຈັດລຽງເຈ້ຍແຕ່ລະສ່ວນທີ່ຕົນມີເຂົ້ານຳກັນເພື່ອຊອກຮູ້ເຖິງເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້ ➢ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຶ້ນນຳສະເໜີເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້ຕົນເອງ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ຄຳຖາມ: ທ່ານເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້ບໍ່? ມີວິທີອື່ນອີກບໍ່ທີ່ຈະຊອກຮູ້ໄດ້ເຖິງເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້?
ຂໍ້ຄວນເອົາໃຈໃສ່	ເກມຕໍ່ພາບແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອເນັ້ນໜັກບົດຮຽນ ຫລື ຄຳຂວັນໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສືບທອນພາຍຫລັງຫລັກເກມແລ້ວ

ເກມທີ 12: ການສື່ສານ

ຊື່ເກມ	ຈິດໝາຍງຽບສະຫງົດ
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ບໍ່ມີ ຫລື ຕ້ອງການເຈ້ຍ 1 ແຜ່ນ
ຈຳນວນຄົນ	5 ຫລື ຫລາຍກ່ວາ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອອະທິບາຍວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານຖືກເສຍຫາຍແນວໃດ
ເນື້ອໃນ	ການສື່ສານ, ການຕອບຮັບໃນກຸ່ມ
ວິທີຫລັກ	<ul style="list-style-type: none"> - ເລືອກເອົາ 5 ຄົນຢືນ ຫລື ນັ່ງເປັນແຖວ ຫລື ເປັນວົງມົນ - ເອົາປະໂຫຍກທີ່ຂຽນໃສ່ເຈ້ຍໃຫ້ຜູ້ທຳອິດເບິ່ງ ຫລື ຊິ້ມໃສ່ໜູ່ກໍ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ - ບອກຄົນທຳອິດນັ້ນບອກໃຫ້ຄົນທີ່ຢູ່ຖັດໄປໂດຍບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຍິນນຳ - ສືບຕໍ່ປະຕິບັດຈົນກ່ວາຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນ - ໃຫ້ຄົນສຸດທ້າຍນັ້ນບອກຂໍ້ຄວາມທີ່ລາວໄດ້ຮັບ - ໃຫ້ຄົນທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມນັ້ນບອກຂໍ້ຄວາມທີ່ແທ້ຈິງ - ຈາກນັ້ນສົມທຽບຂໍ້ຄວາມທັງສອງ - ອະທິບາຍກ່ຽວກັບຊ່ອງທາງການສື່ສານ, ຄວາມສຳຄັນຂອງການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວິທີການປ້ອງກັນຂໍ້ມູນບໍ່ໃຫ້ຖືກເສຍຫາຍ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<ul style="list-style-type: none"> - ການສື່ສານແມ່ນການຕອບຮັບລະຫວ່າງຜູ້ສົ່ງກັບຜູ້ຮັບ - ການສື່ສານຕ້ອງການໃຫ້ມີການຖາມຄືນຖ້າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສົ່ງໄປບໍ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ - ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເລືອກເອົາບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອການນຳສົ່ງຂໍ້ມູນ - ມັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຫລີກລ້ຽງການສົ່ງຂໍ້ມູນໂດຍຜ່ານຫລາຍຄົນ

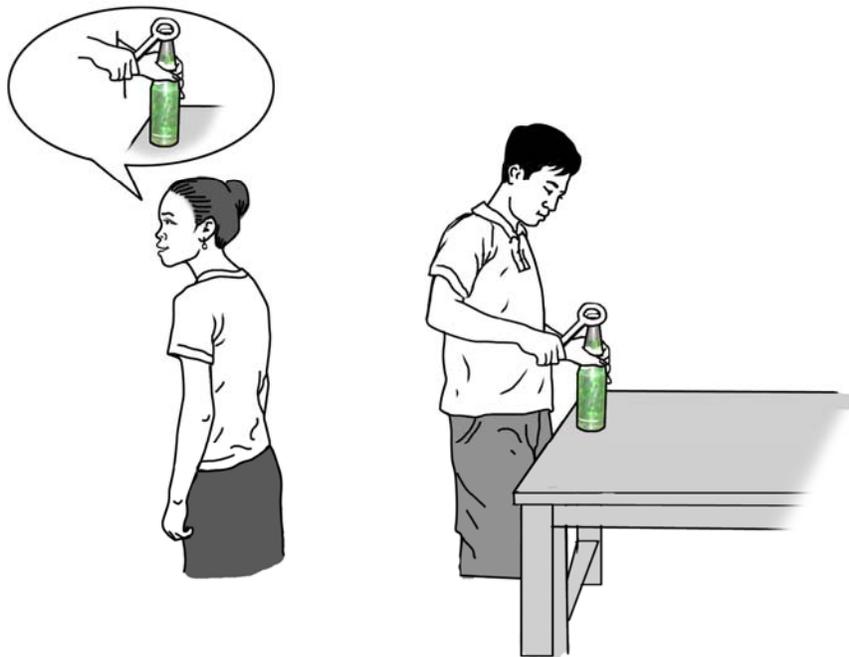
ເກມທີ 13: ຫັກສະຂອງຄູເຝິກ/ຜູ້ເອື້ອອຳນວຍ

ຊື່ເກມ	ໂຊເຟີລິດເມ
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ບໍ່ມີ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຮັບຜິດຊອບ
ເນື້ອໃນ	ຫັກສະຂອງຄູເຝິກ-ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ (ການຟັງ, ການຖາມ, ການເວົ້າ, ການຂຽນ)
ວິທີຫຼິ້ນ	<p>- ບອກໃຫ້ສຳນະນາກອນຟັງບົດເລື່ອງປັດສະໜາຂ້າງລຸ່ມນີ້ໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການບັນທຶກຫຍັງ</p> <p>- ອ່ານບົດເລື່ອງລຸ່ມນີ້:</p> <p>ທ່ານແມ່ນຄົນຂັບລົດເມ. ຢູ່ທີ່ຕະຫລາດເຊົ້າລົດເມແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຜູ້ໄດຍສານຈຳຄັນ ແຕ່ເມື່ອມາຮອດປະຕູໂຊກໍ່ມີຜູ້ໄດຍສານຂຶ້ນຈຳນວນ 8 ຄົນ. ລົດເມໄດ້ຈອດເທື່ອທີ 2 ໃກ້ກັບທາດຫລວງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜູ້ໄດຍສານ ຕື່ມອີກ 1 ຄົນ. ຈຸດຈອດທີ 3 ແມ່ນບໍ່ມີໃຜລົງ ແລະ ຂຶ້ນຕື່ມ. ເມື່ອມາຮອດເຂດຕະຫລາດແລງແມ່ນມີຄົນຂຶ້ນ ຕື່ມຈຳນວນ 5 ຄົນ ແລະ ລົງລົດຈຳນວນ 7 ຄົນ. ສຸດທ້າຍເມື່ອມາຮອດເຂດເດີນບັນວັດໂຕ 7 ຄົນໄດ້ລົງລົດ ແລະ 2 ຄົນຂຶ້ນລົດຕື່ມອີກ.</p> <p>ຖາມວ່າ: ຄົນຂັບລົດເມຊື່ວ່າແນວໃດ?</p> <p>- ບອກໃຫ້ສຳນະນາກອນຂຽນຄຳຕອບໃສ່ເຈ້ຍ ຫລື ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຕອບທ່ານເລີຍກໍ່ໄດ້</p> <p>ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນຊື່ຂອງທ່ານເອງ</p> <p>ສ່ອງແສງຄົນໃຫ້ແກ່ສຳນະນາກອນກ່ຽວກັບເກມນີ້ດ້ວຍການຖາມ:</p> <ul style="list-style-type: none"> * ເປັນຫຍັງຄົນສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງຕອບບໍ່ໄດ້? (ບໍ່ໄດ້ຟັງຕອນຕົ້ນ, ເນັ້ນໃສ່ແຕ່ບັນຫາ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຈຶ່ງເພາະບົດເລື່ອງວົກວົນ) * ໃນຕົວຈິງແລ້ວມັນມີການກ່ຽວຂ້ອງກັນແນວໃດກັບການຟັງ, ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໄດ້ແທ້ບໍ່? * ມັນແຕກແຕ່ງກັນແນວໃດລະຫວ່າງການໄດ້ຍິນ ແລະ ການຟັງ * ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟັງແນວໃດໃນນາມຂອງຄູເຝິກ - ຜູ້ເອື້ອອຳນວຍ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<p>ການຟັງແມ່ນຫັກສະພື້ນຖານຂອງຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພາະວ່າຫັກສະໃນການອຳນວຍແມ່ນຂຶ້ນກັບການຮັບຜິດຊອບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.</p> <p>ການຟັງເບິ່ງຄືວ່າງ່າຍດາຍ. ໃນຕົວຈິງແລ້ວເຮົາຄິດວ່າເຮົາຮັບຜິດຊອບ, ແຕ່ທີ່ຈິງແມ່ນພວກເຮົາໄດ້ຍິນໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກໄດ້ຍິນເທົ່ານັ້ນ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນຂະບວນການທີ່ປະສົງຢາກເຮັດແຕ່ມັນເປັນໄປໂດຍທຳມະຊາດ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງບັນຫາເປັນສິ່ງທີ່ກົດຂວາງການຟັງທີ່ດີເພື່ອການປັບປຸງຫັກສະການຟັງໃຫ້ດີຂຶ້ນ</p>

ເກມທີ 14: ການສື່ສານ

ຊື່ເກມ	ນ້ຳໜຶ່ງຈອກ
ເວລາ	10 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ຈອກນ້ຳ 1 ຈອກ, ຂວດນ້ຳ 1 ຂວດ ແລະ ອຸປະກອນໄຂຟາຂວດ 1 ອັນ (ຫລື ການນ້ຳ)
ຈຳນວນຄົນ	ອາສາສະໝັກ 2 ທ່ານ, ຂະໜາດຂອງກຸ່ມແມ່ນບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການສື່ສານທາງດຽວ ແລະ ການສື່ສານ 2 ທາງ
ເນື້ອໃນ	ການສື່ສານ
ວິທີຫລັ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ເລືອກອາສາສະໝັກ 2 ທ່ານ: 1 ທ່ານເປັນຕົວແທນນັກຟັງທີ່ດີ ແລະ 1 ທ່ານເປັນຕົວແທນນັກສື່ສານທີ່ດີ ➢ ໃຫ້ທັງ 2 ຢືນຢັນຫລັງໃສ່ກັນ ➢ ເອົາຈອກ ແລະ ຂວດໄວ້ຕໍ່ໜ້ານັກຟັງ ➢ ບອກນັກສື່ສານວ່າ ລາວຈະຕ້ອງບອກນັກຟັງເຖິງຂັ້ນຕອນລະອຽດໃນການເປີດຂວດ ແລະ ເຢັນນ້ຳໃສ່ຈອກ ➢ ໃຫ້ນັກຟັງເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງນັກສື່ສານທຸກຂັ້ນຕອນໂດຍບໍ່ຄຳຖາມ ແລະ ການໂຕ້ແຍ້ງ ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳແນະນຳບາງອັນບໍ່ມີຄວາມໝາຍຫຍິບໝົດ. ນັກຟັງບໍ່ອາດຍາດໃຫ້ເວົ້າ. ➢ ນັກສື່ສານບອກ: “ເອົານິຂວາຂຶ້ນ, ຍ້າຍໄປທາງໜ້າປະມານ 20 ຊມ, ຈັບເອົາຂວດນ້ຳ, ຈາກນັ້ນຍົກມືຊ້າຍຂຶ້ນ...” ➢ ພາຍຫລັງສຳເລັດແລ້ວໃຫ້ ອາສາສະໝັກທັງ 2 ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດສັງລວມວິທີການທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການໃຫ້ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	<p>ຄຳຖາມ:</p> <p>ຄຳແນະນຳອັນໃດດີ, ອັນໃດບໍ່ດີ, ຍ້ອນຫຍັງ?</p> <p>ຈະປັບປຸງຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ດີນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?</p> <p>ຈະໃຫ້ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນແນວໃດຈຶ່ງຈະຖືກຕ້ອງ?</p>

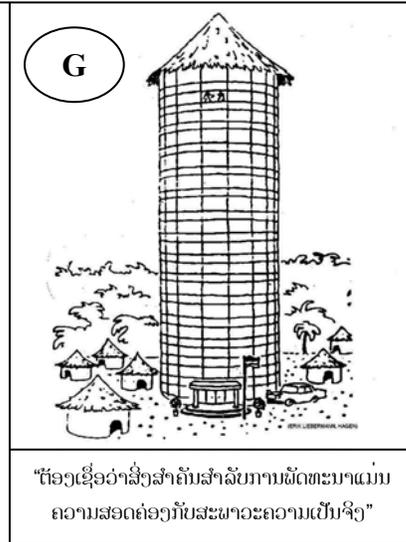
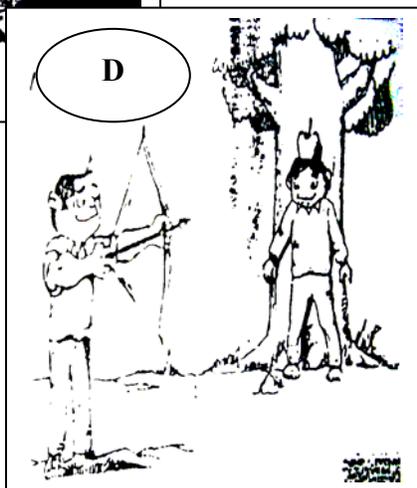
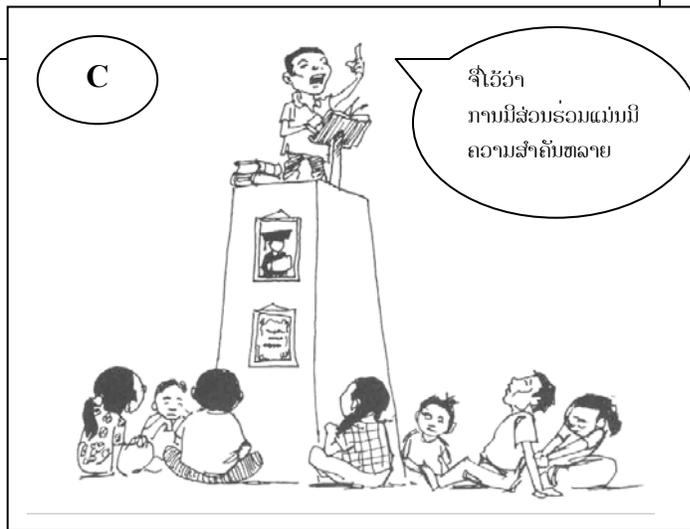
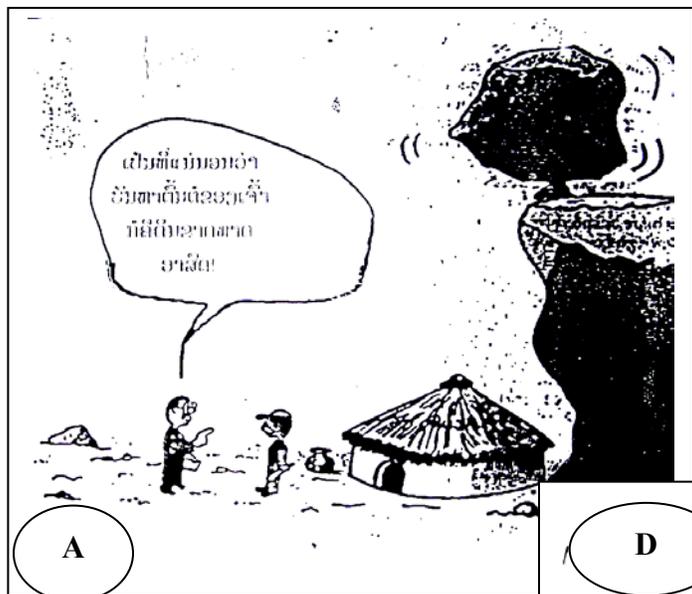
ເກມທີ 15: ການສື່ສານ

ຊື່ເກມ	ລັກສະນະຂອງໂມງຂໍ້ມື
ເວລາ	5 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ໂມງຂໍ້ມືຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ 1 ອັນ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຍັງຂາດການສັງເກດ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ຍັງຂາດການສັງເກດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນທຸກໆວັນ
ເນື້ອໃນ	ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການສັງເກດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ຕິດຕາມ
ວິທີຫຼິ້ນ	<ul style="list-style-type: none"> ➢ ສະເໜີຂໍ້ຍື່ນໂມງຂໍ້ມືຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ➢ ເຊື່ອງໂມງ ແລະ ບອກໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂມງບັນລະຍາຍເຖິງລັກສະນະຂອງໂມງຕົນໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຟັງຢ່າງລະອຽດ ➢ ຈາກນັ້ນ, ຖາມເຈົ້າຂອງໂມງ: <ul style="list-style-type: none"> ▪ ຕົວເລກຂອງໂມງທ່ານເປັນຕົວເລກສາກົນ, ເລກໂລມັງ ຫລື ສັນຍາລັກ? ▪ ມີຄຳເວົ້າຫຍັງຂຽນໃສ່ໂມງບໍ່? ▪ ໂລໂກ້ຢູ່ສ່ວນລຸ່ມ ຫລື ເທິງຂອງໜ້າໂມງ? ▪ ຕົວເລກຢູ່ນອກ ຫລື ໃນເຂັມນາທີ? ▪ ເຂັມນາທີເປັນສີຫຍັງ? ➢ ສິ່ງໂມງຄືນ ແລະ ສັງລວມ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ຄຳຖາມ: ເປັນຫຍັງເຈົ້າຂອງໂມງຈຶ່ງບັນລະຍາຍເຖິງລາຍລະອຽດຂອງໂມງຕົນເອງບໍ່ໄດ້ ໃນເມື່ອລາວເບິ່ງໂມງນັ້ນ ຫລາຍສິບຄັ້ງໃນແຕ່ລະວັນ? ພວກເຮົາຈະປັບປຸງເຕັກນິກໃນການສັງເກດໄດ້ແນວໃດ?

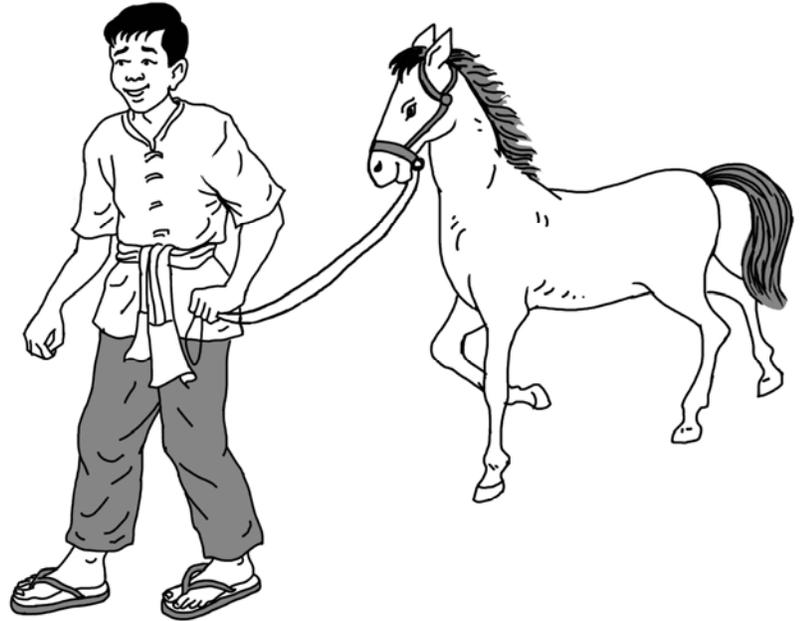

ເກມທີ 16: ການສົ່ງເສີມ

ຊື່ເກມ	ພຶດຕິກຳຂອງນັກສົ່ງເສີມ
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ຕິດຄັດຮູບກາຕູນໃສ່ເຈ້ຍ, ເຄື່ອງໂອເວີເຫດ ຫລື ແອລຊິດີ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ເຈາະຈົງ
ຈຸດປະສົງ	ເພື່ອຮູ້ໄດ້ພຶດຕິກຳເບື້ອງບວກຂອງນັກສົ່ງເສີມ
ເນື້ອໃນ	ນັກສົ່ງເສີມທີ່ເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ
ວິທີຫລັ້ນ	ສະເໜີຮູບພາບກາຕູນໃຫ້ຊາວບ້ານເບິ່ງ ແລະ ສົນທະນາເນື້ອໃນໄປຜ່ອມ
ບົດຮຽນທີ່ໄດ້	ນັກສົ່ງເສີມຄວນມີພຶດຕິກຳລຸ່ມນີ້: A. ເອົາໃຈໃສ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ສຳຄັນ B. ເຮັດວຽກອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ແທ້ຈິງຂອງຊາວກະສິກອນ C. ຫລີກເວັ້ນລະບົບການພັດທະນາແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ D. ກຳນົດກຸ່ມເປົ້າໝາຍຈະແຈ້ງ E. ກຳນົດຈຸດປະສົງຈະແຈ້ງ F. ຮູ້ຈັກປັບປຸງ-ຍືດຍຸ່ນ G. ມີຄວາມສອດຄ່ອງ

ເກມທີ 17: ການເງິນ

ຊື່ເກມ	ພໍ່ຄ້າມ້າ
ເວລາ	15 ນາທີ
ອຸປະກອນ	ເຈ້ຍ 1 ແຜ່ນສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແຕ່ລະຄົນ
ຈຳນວນຄົນ	ບໍ່ຈຳກັດ
ຈຸດປະສົງ	ອະທິບາຍຫລັກການຂອງການ ບັນທຶກ (ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ)
ເນື້ອໃນ	ການເງິນ

ວິທີຫລັກ

ໃຫ້ເລົ່ານິທານນີ້ໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຟັງກ່ອນ:

ພໍ່ຄ້າມ້າຄົນໜຶ່ງແມ່ນມີປະສົບການການຄ້າມ້າທຸກສາຍພັນມາເປັນເວລາຫລາຍປີ, ລາວໄດ້ຄົ້ນພົບຕະຫລາດຄ້າມ້າທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈັກມາກ່ອນໃນເມືອງນຳບາກ ແລະ ລາວດີໃຈຫລາຍທີ່ລາວໄດ້ຊື້ມ້າ 1 ໂຕໃນລາຄາ 60 ໂດລາສະຫາລັດ. ມ້າຕົວນີ້ເປັນມ້າສາຍພັນດີ, ແຂງແຮງ ແລະ ຮູບຮ່າງດີເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຊອກຫາລູກຄ້າ. ລາວໄດ້ຂາຍມ້າໃນລາຄາ 70 ໂດລາສະຫາລັດ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຂາຍມ້າປະມານ 2-3 ຊົ່ວໂມງລາວກໍ່ຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈເພາະວ່າລາວໄດ້ຂາຍມ້າງາມໂຕນັ້ນ ສະນັ້ນລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຊື້ເອົາມ້າໂຕນັ້ນຄືນເພື່ອນຳມາລ້ຽງໄວ້ເອງ. ໂຊກຍັງດີທີ່ລາວສາມາດຊອກຫາຊາຍທີ່ລາວໄດ້ຂາຍມ້າໃຫ້, ຜູ້ຊື້ສຳນຶກໄດ້ເຖິງມູນຄ່າຂອງມ້າຈຶ່ງບໍ່ຍອມຂາຍມ້າໃນລາຄາ 70 ໂດລາສະຫາລັດ ແຕ່ຕ້ອງການຂາຍຄືນໃຫ້ໃນລາຄາ 80 ໂດລາສະຫາລັດ. ຍ້ອນວ່າພໍ່ຄ້າມ້າຢາກໄດ້ມ້າໂຕນັ້ນຫລາຍລາວຈຶ່ງຊື້ມ້ານັ້ນຄືນໃນລາຄາ 80 ໂດລາສະຫາລັດ. ຈາກນັ້ນບໍ່ດົນພໍ່ຄ້າກໍ່ເລີ່ມຄິດວ່າ: “ຂ້ອຍຕ້ອງການຢາກຈະເປັນເຈົ້າຂອງມ້າແທ້ບໍ່ ຫລືວ່າຢາກຈະເປັນພໍ່ຄ້າມ້າ” ສຸດທ້າຍລາວຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຂາຍມ້າໂຕນັ້ນອີກ. ບໍ່ດົນລູກຄ້າຄົນເກົ່າທີ່ຂາຍມ້າໃຫ້ລາວໃນລາຄາ 80 ໂດລາສະຫາລັດກໍ່ປະກົດຕົວຂຶ້ນ ແລະ ຕ້ອງການຢາກຊື້ມ້າຄືນ. ພາຍຫລັງການເຈລະຈາພໍ່ຄ້າໄດ້ຂາຍມ້າໃນລາຄາ 90 ໂດລາສະຫາລັດ ແລະ ເມື່ອບ້ານເລີຍ.

ຄຳຖາມ: ພໍ່ຄ້າໄດ້ກຳໄລຈາກການຄ້າມ້າເທົ່າໃດ?

ກາລຸນາຖາມຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃຫ້ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ເຈ້ຍຂອງພວກເຂົາ. ທ້ອນໂຮມເອົາຄຳຕອບແລ້ວນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບໃສ່ກະດານຂາວ

ນິທານແມ່ນມີຄວາມສັບສົນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ສະນັ້ນມັນບໍ່ແປກທີ່ຈະມີຫລາຍຄຳຕອບເຊິ່ງເລີ້ມ ແຕ່ 0, 20, 30, 50... ໂດລາສະຫາລັດ

ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນ 20 ໂດລາສະຫາລັດ

ບົດຮຽນທີ່ໄດ້

ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນແມ່ນຈັດແບ່ງຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສຸມໃສ່ບັນຊີຫລັກ, ເຊິ່ງແມ່ນ:

ຈຳນວນທີ່ໄດ້ຈ່າຍໄປທັງໝົດ: ເງິນສົດ-ອອກ 60 ແລະ 80 ລວມ 140 ໂດລາສະຫາລັດ

ຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດ: ເງິນສົດ-ເຂົ້າ 70 ແລະ 90 ລວມ 160 ໂດລາສະຫາລັດ

ເອົາຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບ (160ໂດລາ) ລົບໃຫ້ຈຳນວນທີ່ໄດ້ຈ່າຍ (140 ໂດລາ) ເຊິ່ງຜົນໄດ້ຮັບຈະແມ່ນກຳໄລຈຳນວນ 20 ໂດລາສະຫາລັດ. ລາຍຮັບເງິນສົດ ແລະ ລາຍຈ່າຍເງິນສົດ ແມ່ນເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນຫລາຍສຳລັບການບັນທຶກທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່.

References

The art of building facilitation capacities, Braakman/Edwards, RECOFTC BKK 2002
ISBN 974-90746-2-9

Spielbar1 & 2, Rachow (Hrsg), Koeln 2002
ISBN 3-931488-63-2

Fun with 21s, Chambers, April 2000

100 Training games, Kroehnert, Sydney 1992
ISBN 0-07-452770-3

Training Package on community forestry, GTZ Vietnam